

**Stanovisko 15/2021 k návrhu prováděcího rozhodnutí
Evropské komise podle směrnice (EU) 2016/680
o odpovídající ochraně osobních údajů ve
Spojeném království**

Přijato dne 13. dubna 2021

OBSAH

1	SHRNUTÍ	4
2	ÚVOD	6
2.1	Rámec Spojeného království pro ochranu údajů	6
2.2	Rozsah posouzení ze strany EDPB	6
2.3	Obecné připomínky a obavy	8
2.3.1	Mezinárodní závazky přijaté Spojeným královstvím	8
2.3.2	Možný budoucí odklon rámce Spojeného království pro ochranu údajů	8
3	PRAVIDLA VZTAHUJÍCÍ SE NA ZPRACOVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ PŘÍSLUŠNÝMI ORGÁNY PRO ÚČELY VYMÁHÁNÍ TRESTNÍHO PRÁVA	9
3.1	Věcná působnost	9
3.2	Záruky, práva a povinnosti	10
3.2.1	Zpracování na základě „souhlasu“ subjektu údajů	10
3.2.2	Individuální práva	11
3.2.2.1	Národní bezpečnostní osvědčení	11
3.2.2.2	Automatizované rozhodování podle směrnice o prosazování práva	12
3.2.3	Další předávání	12
3.2.4	Další zpracování, včetně dalšího sdílení pro účely národní bezpečnosti	15
3.3	Dozor a vymáhání	15

Historie verzí

Verze 1.1	6. července 2021	Formátovací změna
Verze 1.0	13. dubna 2021	Přijetí stanoviska

Evropský sbor pro ochranu osobních údajů

s ohledem na čl. 51 odst. 1 písm. g) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV¹ (dále jen „směrnice o prosazování práva“),

s ohledem na články 12 a 22 svého jednacího řádu,

PŘIJAL TOTO STANOVISKO:

1 SHRNUTÍ

1. Dne 19. února 2021 schválila Evropská komise návrh prováděcího rozhodnutí (dále jen „návrh rozhodnutí“) o odpovídající ochraně osobních údajů Spojeným královstvím podle směrnice o prosazování práva². V návaznosti na to zahájila Evropská komise postup k jeho formálnímu přijetí.
2. Téhož dne si Evropská komise vyžádala stanovisko Evropského sboru pro ochranu osobních údajů (dále též jen „EDPB“)³. Posouzení odpovídající úrovně ochrany ve Spojeném království ze strany EDPB bylo provedeno na základě přezkumu samotného návrhu rozhodnutí, jakož i na základě analýzy dokumentace poskytnuté Evropskou komisí.
3. Při této činnosti použil EDPB jako hlavní vodítka svůj referenční rámec pro odpovídající ochranu podle směrnice o prosazování práva⁴ přijatý dne 2. února 2021, jakož i příslušnou judikaturu zohledněnou v doporučení EDPB 02/2020 týkajícím se evropských základních záruk pro sledovací opatření⁵.
4. Hlavním cílem EDPB je poskytnout Evropské komisi stanovisko k odpovídající úrovni ochrany poskytované ve Spojeném království fyzickým osobám. Je důležité si uvědomit, že EDPB neočekává, že by právní rámec Spojeného království replikoval evropské právo v oblasti ochrany údajů.
5. EDPB však připomíná, že k tomu, aby se mohlo mít za to, že je poskytována odpovídající úroveň ochrany, musí být podle článku 36 směrnice o prosazování práva a judikatury Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr EU“) právní předpisy třetí země v souladu s podstatou základních zásad zakotvených ve směrnici o prosazování práva. EDPB podotýká, že v oblasti ochrany údajů existuje mezi rámcem směrnice o prosazování práva a právním rámcem Spojeného království značný soulad v základních ustanoveních, jako jsou mimo jiné pojmy (např. „osobní údaje“, „zpracování osobních údajů“, „správce údajů“), důvody zákonného a korektního zpracování pro legitimní účely, omezení

¹ Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89.

² Viz tisková zpráva Evropské komise, tisková zpráva, Ochrana údajů: Evropská komise zahajuje postup v souvislosti s tokem osobních údajů do Spojeného království, 19. února 2021, https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/cs/ip_21_661.

³ Tamtéž.

⁴ Viz doporučení EDPB 01/2021 o referenčním rámci pro odpovídající ochranu podle směrnice o prosazování práva, přijaté dne 2. února 2021, https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/recommendations012021onart.36led.pdf_en.pdf.

⁵ Viz doporučení EDPB 02/2020 týkající se evropských základních záruk pro sledovací opatření, přijaté dne 10. listopadu 2020, https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/preporki/recommendations-022020-european-essential-guarantees_cs.

účelu, kvalita a přiměřenost údajů, uchovávání údajů, jejich zabezpečení a důvěrnost, transparentnost, zvláštní kategorie údajů, automatizované rozhodování a profilování.

6. EDPB doporučuje, aby Evropská komise doplnila svou analýzu o informace týkající se existence mechanismu pro informování dotčených příslušných orgánů členských států o dalším zpracování nebo zpřístupnění ze strany orgánů Spojeného království, jimž osobní údaje předaly, a aby zjistila jeho účinnost podle právního řádu Spojeného království.
7. Sbor se domnívá, že ustanovení v kapitole 5 části 3 zákona o ochraně údajů z roku 2018 v podstatě poskytují úroveň ochrany, která je v zásadě rovnocenná úrovni ochrany zaručené podle práva Unie, pokud jde o předávání osobních údajů donucovacím orgánem Spojeného království do třetí země.
8. Ačkoli EDPB bere na vědomí skutečnost, že Spojené království může podle svého právního rámce uznat určitá území jako území poskytující odpovídající úroveň ochrany osobních údajů na základě rámce Spojeného království pro ochranu údajů, chce vyzdvihnout, že to může vést k určitým rizikům pro ochranu osobních údajů předávaných z EU, zejména v případě, že se rámec Spojeného království pro ochranu údajů v budoucnu odchýlí od *acquis* EU. **Ve výše uvedených situacích by proto Evropská komise měla plnit svou monitorovací úlohu a v případě, kdy není v zásadě rovnocenná ochrana osobních údajů předaných z EU zachována, by Evropská komise měla zvážit změnu rozhodnutí o odpovídající ochraně za účelem zavedení zvláštních záruk u údajů předávaných z EU a/nebo pozastavení použitelnosti rozhodnutí o odpovídající ochraně.**
9. **Co se týká mezinárodních dohod uzavřených mezi Spojeným královstvím a třetími zeměmi,** Evropská komise se vyzývá, aby přezkoumala vzájemný vztah mezi rámcem Spojeného království pro ochranu údajů a jeho mezinárodními závazky, zejména k zajištění kontinuity ochrany údajů, jsou-li osobní údaje předávány z EU do Spojeného království na základě rozhodnutí o odpovídající ochraně ve Spojeném království a posléze jsou předány do jiných třetích zemí, a aby zajistila soustavné sledování a v případě potřeby přijala opatření, pokud hrozí, že uzavření mezinárodních dohod mezi Spojeným královstvím a třetími zeměmi znehodnotí úroveň ochrany osobních údajů poskytovanou v EU.
10. EDPB v této souvislosti zdůrazňuje, že vstup v platnost dohody mezi Spojeným královstvím a USA o přístupu k elektronickým údajům pro účely boje proti závažné trestné činnosti (dále jen „dohoda mezi Spojeným královstvím a USA o zákonu CLOUD“)⁶ může ovlivnit další předávání ze strany donucovacích orgánů ve Spojeném království, zejména ve vztahu k vydávání a předávání příkazů podle článku 5 dohody mezi Spojeným královstvím a USA o zákonu CLOUD.
11. EDPB rovněž doporučuje, aby Evropská komise soustavně sledovala, zda by uzavření budoucích dohod se třetími zeměmi za účelem spolupráce v oblasti prosazování práva, jež stanoví právní základ pro předávání osobních údajů do těchto zemí, mohlo ovlivnit podmínky pro další sdílení shromážděných informací, zejména, zda ustanovení těchto mezinárodních dohod mohou ovlivnit uplatňování práva Spojeného království v oblasti ochrany údajů a umožnit další omezení či výjimky ve vztahu k dalšímu použití a zpřístupnění informací shromážděných pro účely vymáhání práva v zámoří. EDPB se domnívá, že tyto informace a posouzení jsou nezbytné, aby bylo možné provést komplexní přezkum úrovně ochrany poskytované legislativním rámcem Spojeného království a jeho praktik v souvislosti se zpřístupněním údajů v zámoří.

⁶ Viz Dohoda mezi vládou Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a vládou Spojených států amerických o přístupu k elektronickým údajům pro účely boje proti závažné trestné činnosti, Washington DC, USA, 3. října 2019.

2 ÚVOD

2.1 Rámec Spojeného království pro ochranu údajů

12. Rámec Spojeného království pro ochranu údajů se do značné míry zakládá na rámci EU pro ochranu údajů (zejména na směrnici o prosazování práva a na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „obecné nařízení o ochraně osobních údajů“)), což vyplývá ze skutečnosti, že Spojené království bylo do 31. ledna 2020 členským státem EU. Zákon o ochraně údajů z roku 2018, který vstoupil v platnost dne 23. května 2018 a zrušil zákon Spojeného království o ochraně údajů z roku 1998, mimoto v části 3 provádí směrnici o prosazování práva, a to navíc k bližšímu upřesnění uplatňování obecného nařízení o ochraně osobních údajů v právu Spojeného království, a rovněž uděluje pravomoci a ukládá povinnosti vnitrostátnímu dozorovému úřadu pro ochranu osobních údajů, britskému Úřadu komisaře pro informace.
13. Jak je uvedeno v 12. bodě odůvodnění návrhu rozhodnutí, vláda Spojeného království schválila v roce 2018 zákon o Evropské unii (o vystoupení z Evropské unie), který začleňuje přímo použitelné právní předpisy EU do práva Spojeného království. Podle tohoto zákona jsou ministři Spojeného království zmocněni zavádět sekundární právní předpisy prostřednictvím zákonných nástrojů za účelem provedení potřebných úprav zachovaného práva Unie po vystoupení Spojeného království z EU k jejich přizpůsobení domácímu kontextu.
14. Příslušný právní rámec platný ve Spojeném království po skončení přechodného období⁷ tudíž sestává z:
- obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů (dále jen „UK GDPR“), začleněného do práva Spojeného království podle zákona o Evropské unii (o vystoupení z Evropské unie) z roku 2018 ve znění předpisů o ochraně údajů, soukromí a elektronických komunikacích (změny atd.) (vystoupení z EU) z roku 2019,
 - zákona o ochraně údajů z roku 2018 ve znění předpisů o ochraně údajů, soukromí a elektronických komunikacích (změny atd.) (vystoupení z EU) z let 2019 a 2020 a
 - zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2016
- (společně dále jen „rámec Spojeného království pro ochranu údajů“).

2.2 Rozsah posouzení ze strany EDPB

15. Návrh rozhodnutí Evropské komise je výsledkem posouzení rámce Spojeného království pro ochranu údajů, po němž následovala jednání s vládou Spojeného království. V souladu s čl. 51 odst. 1 písm. g) směrnice o prosazování práva se očekává, že EDPB poskytne nezávislé stanovisko ke zjištění Evropské komise, určí případné nedostatky v rámci přiměřené ochrany a vynasnaží se předložit návrh k jejich odstranění.
16. Jak je uvedeno v referenčním rámci pro odpovídající ochranu podle směrnice o prosazování práva, *„informace poskytnuté Evropskou komisí by měly být vyčerpávající a umožňovat Evropskému sboru pro*

⁷ Přechodné období je stanoveno do 31. prosince 2020 a po tomto datu již ve Spojeném království právo Unie neplatí. „Překlenovací období“ je stanoveno nejdéle do 30. června 2021 a týká se dodatečného období, během něhož se přenos osobních údajů z EU do Spojeného království nepokládá za předání.

ochranu osobních údajů posouzení analýzy provedené Komisí, jež se týká úrovně ochrany údajů v této třetí zemi“⁸.

17. V tomto ohledu je třeba uvést, že EDPB obdržel pouze částečně dokumenty důležité pro včasný přezkum právního rámce Spojeného království. EDPB získal většinu právních předpisů Spojeného království uvedených v návrhu rozhodnutí prostřednictvím odkazů v něm obsažených. Evropská komise nebyla schopna poskytnout EDPB písemné vysvětlivky a závazky Spojeného království v souvislosti s jednáním mezi orgány Spojeného království a Evropskou komisí, jež jsou důležité pro toto posouzení⁹.
18. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a kvůli omezené lhůtě (dva měsíce), kterou měl EDPB na přijetí tohoto stanoviska, se sbor rozhodl zaměřit na některé konkrétní body uvedené v návrhu rozhodnutí a poskytnout svou analýzu a stanovisko k těmto bodům. Je samozřejmé, že při analyzování práva a praxe určité třetí země, která byla až donedávna členským státem EU, zjistil EDPB mnoho aspektů, které jsou v zásadě rovnocenné. Vzhledem ke své úloze v procesu přijímání zjištění o odpovídající ochraně a množství právních předpisů a postupů, jež bylo třeba analyzovat, se sbor rozhodl zaměřit svou pozornost na ty aspekty, u nichž viděl největší potřebu bližšího přezkumu.
19. Sbor vzal v úvahu platný evropský rámec ochrany údajů, včetně článků 7, 8 a 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina EU“), jež chrání právo na soukromý a rodinný život, právo na ochranu soukromých údajů, resp. právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, a článku 8 Evropské úmluvy o lidských právech (dále jen „EÚLP“), který chrání právo na soukromý a rodinný život. Kromě výše uvedeného posoudil EDPB požadavky směrnice o prosazování práva a rovněž příslušnou judikaturu.
20. Cílem tohoto přezkumu je poskytnout Evropské komisi stanovisko k posouzení odpovídající úrovně ochrany ve Spojeném království. Koncept „odpovídající úrovně ochrany“ existoval již ve směrnici 95/46/ES a Soudní dvůr EU jej dále rozvinul. Je důležité připomenout standard, který Soudní dvůr EU stanovil v rozsudku ve věci *Schrems I*, a sice to, že ačkoli „úroveň ochrany“ ve třetí zemi musí být „v zásadě rovnocenná“ úrovni ochrany zaručené v EU, „prostředky, které tato třetí země využívá v tomto směru k zajištění této úrovně ochrany, se mohou lišit od prostředků zavedených v rámci EU“¹⁰. Cílem proto není převzít bod po bodu evropské právní předpisy, nýbrž určit základní a hlavní požadavky předmětných právních předpisů. Odpovídající ochrany lze dosáhnout kombinací práv subjektů údajů a povinností subjektů, které údaje zpracovávají nebo nad tímto zpracováním vykonávají kontrolu,

⁸ Viz doporučení 01/2021 o referenčním rámci pro odpovídající ochranu podle směrnice o prosazování práva, bod 15, s. 5.

⁹ Jedná se o prvky, kdy Evropská komise v návrhu rozhodnutí odkazuje na vysvětlivky orgánů Spojeného království, aniž by poskytla písemné dokumenty orgánů Spojeného království dokládající tyto vysvětlivky, například co se týká: účinků přechodných ustanovení a neexistence ustanovení o skončení platnosti (87. bod odůvodnění); příkladů souhlasu jako náležitého základu pro zpracování (poznámka pod čarou č. 68); pojmu „nepřesné“ ve smyslu „nesprávných nebo zavádějících“ osobních údajů (pozn. pod čarou č. 79); oblasti působnosti Intelligence and Security Committee (výboru pro bezpečnost a zpravodajskou činnost Parlamentu) (pozn. pod čarou č. 245); nízké prahové hodnoty pro podání stížnosti u Investigatory Powers Tribunal (tribunál pro kontrolu vyšetřovacích pravomocí) a skutečnosti, že není neobvyklé, aby tento tribunál rozhodl, že se stěžovatele vyšetřování orgánu veřejné moci fakticky netýkalo (pozn. pod čarou č. 263); kombinace pravomocí odvozených z právních předpisů a zvykového práva (pozn. pod čarou č. 52); výsadních pravomocí vykonávaných vládou (pozn. pod čarou č. 62); skutečnosti, že se zásadami kodexu řízení policejních informací (MoPI Code of Practice) mohou řídit i jiné organizace, pokud chtějí (pozn. pod čarou č. 86).

¹⁰ Viz rozsudek Soudního dvora EU ze dne 6. října 2015 ve věci *Maximillian Schrems v. Data Protection Commissioner*, C-362/14 (dále jen „rozsudek ve věci *Schrems I*“) body 73–74.

a dohledu prováděného nezávislými orgány. Pravidla ochrany osobních údajů jsou však účinná jen tehdy, jsou-li vymahatelná a uplatňovaná v praxi. Je tedy nutné přihlížet nejen k obsahu pravidel platných pro osobní údaje předávané do třetí země nebo mezinárodní organizaci, ale i k systému zavedenému pro zajištění účinnosti těchto pravidel. Efektivní donucovací mechanismy mají pro účinnost pravidel vztahujících se na ochranu údajů zásadní význam¹¹.

2.3 Obecné připomínky a obavy

2.3.1 Mezinárodní závazky přijaté Spojeným královstvím

21. Podle čl. 36 odst. 2 písm. c) směrnice o prosazování práva a referenčního rámce pro odpovídající ochranu podle směrnice o prosazování práva¹² vezme Evropská komise při posuzování odpovídající úrovně ochrany ve třetí zemi v úvahu mimo jiné mezinárodní závazky, které daná třetí země přijala, nebo jiné závazky vyplývající z účasti dané země v mnohostranných či regionálních systémech, zejména pokud jde o ochranu osobních údajů, jakož i plnění těchto závazků. Zohledněno by mělo být také přistoupení dané třetí země k Úmluvě Rady Evropy ze dne 28. ledna 1981 o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat (dále jen „úmluva č. 108“)¹³ a jejímu dodatkovému protokolu¹⁴.
22. **EDPB v této souvislosti vítá, že Spojené království zachovalo EÚLP a spadá pod jurisdikci Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“). Spojené království mimoto zachovalo také úmluvu č. 108 a její dodatkový protokol, v roce 2018 podepsalo úmluvu č. 108+¹⁵ a v současnosti usiluje o její ratifikaci.**

2.3.2 Možný budoucí odklon rámce Spojeného království pro ochranu údajů

23. Jak je uvedeno ve 171. bodě odůvodnění návrhu rozhodnutí, Evropská komise musí vzít v úvahu skutečnost, že po skončení přechodného období stanoveného v dohodě o vystoupení¹⁶ Spojené království spravuje, uplatňuje a prosazuje vlastní režim ochrany údajů, a jakmile přestane platit překlenovací ustanovení¹⁷ v článku FINPROV.10A dohody mezi EU a Spojeným královstvím o obchodu a spolupráci¹⁸, může to znamenat zejména úpravy nebo změny rámce ochrany údajů, který byl posouzen v návrhu rozhodnutí, jakož i jiné důležité změny.

¹¹ Viz doporučení EDPB 01/2021 o referenčním rámci pro odpovídající ochranu podle směrnice o prosazování práva, bod 14, s. 5.

¹² Viz doporučení EDPB 01/2021 o referenčním rámci pro odpovídající ochranu podle směrnice o prosazování práva, bod 24, s. 7.

¹³ Viz Úmluva o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat, úmluva č. 108, ze dne 28. ledna 1981.

¹⁴ Viz Dodatkový protokol k Úmluvě o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat o orgánech dozoru a toku dat přes hranice, otevřen k podpisu dne 8. listopadu 2001.

¹⁵ Viz Protokol o změně Úmluvy o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat (dále jen „úmluva č. 108+“) ze dne 18. května 2018.

¹⁶ Viz Dohoda o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. L 029, 31.1.2020, s. 7).

¹⁷ Přechodné období je stanoveno do 31. prosince 2020 a po tomto datu již ve Spojeném království právo Unie neplatí. „Překlenovací období“ je stanoveno nejdéle do 30. června 2021 a týká se dodatečného období, během něhož se přenos osobních údajů z EU do Spojeného království nepokládá za předání.

¹⁸ Viz Dohoda o obchodu a spolupráci mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska na straně druhé (Úř. věst. L 444, 31.12.2020, s. 14).

24. Evropská komise se proto rozhodla zahrnout do svého návrhu rozhodnutí¹⁹ ustanovení o skončení platnosti, které stanoví datum skončení platnosti na čtyři roky po jeho vstupu v platnost.
25. Je důležité zmínit, že možnost ministrů a státního tajemníka Spojeného království zavést po skončení překlenovacího období sekundární právní předpisy může v budoucnu vést k významnému odklonu rámce Spojeného království pro ochranu údajů od rámce EU.
26. Spojené království nejenže není po skončení přechodného období vázáno judikaturou Soudního dvora EU, nýbrž také již přijaté rozsudky Soudního dvora EU považované v právním rámci Spojeného království za ponechanou judikaturu nemusí být pro Spojené království nadále závazné, zejména z toho důvodu, že Spojené království má po skončení překlenovacího období možnost pozměnit zachované právo Unie a jeho Nejvyšší soud není vázán ponechanou judikaturou EU²⁰.
27. **Vzhledem k rizikům spojeným s možným odklonem rámce Spojeného království pro ochranu údajů od *acquis* EU po skončení překlenovacího období vítá sbor rozhodnutí Evropské komise vložit do návrhu rozhodnutí ustanovení o skončení platnosti po čtyřech letech. Sbor by však zde chtěl vyzdvihnout význam monitorovací úlohy Evropské komise²¹. Evropská komise by skutečně měla od vstupu rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany ve Spojeném království v platnost průběžně a trvale sledovat veškeré příslušné změny ve Spojeném království, které mohou mít dopad na podstatnou rovnocennost úrovně ochrany osobních údajů předaných na základě tohoto rozhodnutí. Evropská komise by na základě dotyčných okolností měla mimoto přijmout vhodná opatření, a to k pozastavení použitelnosti, změně či zrušení rozhodnutí o odpovídající ochraně, pokud po přijetí rozhodnutí o odpovídající ochraně má Evropská komise k dispozici informace, že ve Spojeném království již není odpovídající úroveň ochrany nadále zajištěna.**
28. Sbor se ze své strany všemožně vynasnaží informovat Evropskou komisi o případných souvisejících opatřeních přijatých dozorovými úřady pro ochranu údajů v členských státech (dále jen „dozorové úřady“), a zejména o stížnostech podaných subjekty údajů v EU v souvislosti s předáním osobních údajů z EU do Spojeného království.

3 PRAVIDLA VZTAHUJÍCÍ SE NA ZPRACOVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ PŘÍSLUŠNÝMI ORGÁNY PRO ÚČELY VYMÁHÁNÍ TRESTNÍHO PRÁVA

3.1 Věcná působnost

29. Ve vztahu k 24. bodu odůvodnění a následujícím bodům odůvodnění návrhu rozhodnutí EDPB podotýká, že návrh rozhodnutí o odpovídající ochraně neobsahuje mnoho podrobností o činnostech jiných orgánů než policie, jimž jsou uloženy povinnosti v oblasti prosazování práva, a o právním rámci vztahujícím se na tyto orgány.
30. Například z vysvětlujícího rámce Spojeného království pro jednání o odpovídající ochraně oddílu F: Prosazování práva²² (s. 11) vyplývá, že donucovacím orgánem se zvláštním významem, který má mimo

¹⁹ Viz článek 4 návrhu rozhodnutí. Viz také 172. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí.

²⁰ Viz § 6 odst. 3 až 6 zákona o vystoupení z EU z roku 2018.

²¹ Viz čl. 36 odst. 4 směrnice o prosazování práva.

²² Viz vláda Spojeného království, Explanatory Framework for Adequacy Discussions, Section F: Law Enforcement, ze dne 13. března 2020. https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/872237/F-Law-Enforcement.pdf.

jiné širší funkci v oblasti zpravodajství o trestné činnosti, by mohla být **Národní agentura pro boj proti trestné činnosti (The National Crime Agency)**. Tato agentura popisuje své poslání jako spojování zpravodajských informací ze široké škály zdrojů za účelem maximalizace analýzy, posouzení a taktických možností, mimo jiné i z technického odposlechu sdělení, od partnerů v oblasti prosazování práva ve Spojeném království a v zámoří, bezpečnostních a zpravodajských služeb²³. Je také jedním z hlavních prostředníků pro mezinárodní partnery v oblasti prosazování práva a hraje klíčovou úlohu při výměně zpravodajských informací o trestné činnosti²⁴.

31. EDPB bere dále na vědomí skutečnost, že vládní zpravodajská organizace Government Communications Headquarters, jejíž činnost typicky spadá do oblasti působnosti části 4 zákona o ochraně údajů z roku 2018, tj. národní bezpečnosti, rovněž přebírá aktivní roli při snižování společenské a finanční újmy způsobené Spojenému království závažnou a organizovanou trestnou činností, a úzce spolupracuje s Ministerstvem vnitra, Národní agenturou pro boj proti trestné činnosti, daňovou a celní správou a ostatními ministerstvy²⁵. Její činnosti souvisejí s bojem proti pohlavnímu zneužívání dětí, podvodům, jiným druhům hospodářské trestné činnosti, včetně praní peněz, využívání technologií k trestné činnosti, kybernetické kriminalitě, organizované trestné činnosti související s přistěhovalectvím, včetně obchodování s lidmi a nedovolenému obchodu s drogami a palnými zbraněmi a jinému pašování.
32. EDPB Evropskou komisi vyzývá, aby svou analýzu doplnila o analýzu orgánů působících v oblasti prosazování práva, které (jak se zdá) shromažďují a analyzují data, včetně osobních údajů, a zaměřila se na jejich každodenní činnosti, zejména na Národní agenturu pro boj proti trestné činnosti. EDPB navíc Komisi vyzývá, aby blíže přezkoumala subjekty, jako je organizace Government Communications Headquarters, jejichž činnosti spadají do oblasti prosazování práva i národní bezpečnosti, a právní rámec, který se na ně vztahuje s ohledem na zpracování osobních údajů.

3.2 Záruky, práva a povinnosti

3.2.1 Zpracování na základě „souhlasu“ subjektu údajů

33. EDPB uvádí, že Evropská komise ve 37. a 38. bodě odůvodnění návrhu rozhodnutí tvrdí, že se v případě scénáře založeného na odpovídající ochraně nepokládá **spoléhání na souhlas** za relevantní, neboť při

²³ Viz internetové stránky Národní agentury pro boj proti trestné činnosti, Intelligence: enhancing the picture of serious organised crime affecting the UK, <https://www.nationalcrimeagency.gov.uk/what-we-do/how-we-work/intelligence-enhancing-the-picture-of-serious-organised-crime-affecting-the-uk>.

²⁴ Ačkoli ne všechny zpravodajské informace zpracovávané Národní agenturou pro boj proti trestné činnosti představují osobní údaje, u významné části z nich se může jednat o osobní údaje a činnosti zde popsané se liší od činností v rámci klasické policejní práce, takže posouzení přístupu donucovacích orgánů ve Spojeném království k osobním údajům by nebylo úplné bez důkladného posouzení činnosti Národní agentury pro boj proti trestné činnosti. Zdá se být vhodné zajistit, aby byl zásadám ochrany údajů ve všech příslušných donucovacích orgánech přisuzován stejný význam, tudíž objasnit činnost agentury založené především na údajích, jako je Národní agentura pro boj proti trestné činnosti. Ve vysvětlení se mimoto dále uvádí, že „pokud jde o budoucnost, trvale hledáme nové možnosti shromažďování, rozvoje a posílení tradičních kapacit ke zvýšení množství a kvality dostupných zpravodajských informací, které lze využít, a to jak ve Spojeném království, tak v zahraničí“. „Jako součást tohoto rozvíjíme novou vnitrostátní kapacitu pro využívání dat, a to na základě pravomocí svěřených agentuře zákonem o trestné činnosti a soudech, pokud jde o spojování údajů, jež jsou k dispozici v rámci všech vládních orgánů, přístup k těmto údajům a jejich využití.“ [...] „To vše zvýší naši agilitu a flexibilitu a umožní reagovat na nové hrozby a působit aktivně s cílem shromáždit a analyzovat údaje a zpravodajské informace o nově se objevujících hrozbách, abychom mohli přijmout opatření dříve, než se tyto hrozby naplní.“

²⁵ Viz internetové stránky organizace GCHQ, Mission, Serious and Organised Crime, <https://www.gchq.gov.uk/section/mission/serious-crime>.

předání nejsou údaje získány donucovacím orgánem Spojeného království přímo od subjektu údajů na základě souhlasu.

34. V tomto ohledu sbor připomíná, že podle čl. 36 odst. 2 písm. a) směrnice o prosazování práva se vyžaduje posouzení široké škály prvků, jež nejsou omezeny na předání, například prvků jako „*právní stát, dodržování lidských práv a základních svobod, příslušné právní předpisy, obecné i odvětvové, včetně [...] trestního práva*“.
35. V rámci prosazování práva může být souhlas relevantní jako právní základ pro zpracování údajů, a to jako dodatečná záruka, nebo obecněji jako základ pro výkon vyšetřovacích pravomocí, jež vedou k získání osobních údajů, například souhlas třetí strany s prohlídkou jejích prostor, nebo konfiskace datového úložiště.
36. I na základě informací, které Evropská komise uvedla ve 38. bodě odůvodnění návrhu rozhodnutí, EDPB podotýká, že by využití souhlasu podle vymezení v režimu Spojeného království vždy vyžadovalo právní základ, o němž se toto opírá. To znamená, že i když má policie zákonnou pravomoc zpracovávat údaje pro účely vyšetřování, za určitých konkrétních okolností (například odběr vzorku DNA) může policie pokládat za vhodné vyžádat si souhlas subjektu údajů.
37. **Sbor Evropskou komisi vyzývá, aby při posuzování odpovídající ochrany ve třetí zemi podle směrnice o prosazování práva jako pravidlo analyzovala možné použití souhlasu v rámci prosazování práva.**

3.2.2 Individuální práva

3.2.2.1 Národní bezpečnostní osvědčení

38. Podle § 79 zákona o ochraně údajů z roku 2018 mohou správci požádat o národní bezpečnostní osvědčení vydaná ministrem, členem kabinetu, nejvyšším státním zástupcem nebo generálním advokátem pro Skotsko, která potvrzují, že omezení povinností a práv podle kapitol 3 a 4 části 3 zákona o ochraně údajů z roku 2018 představuje nezbytné a přiměřené opatření na ochranu národní bezpečnosti.
39. Tato osvědčení mají správcům poskytnout větší právní jistotu a budou představovat přesvědčivé důkazy o tom, že při zpracovávání osobních údajů lze uplatnit hledisko národní bezpečnosti. Je však třeba zmínit, že se tato osvědčení nevyžadují s cílem využít omezení týkající se národní bezpečnosti, nýbrž představují opatření k zajištění transparentnosti²⁶.
40. EDPB má na základě dodatku 20 k zákonu o ochraně údajů z roku 2018, § 17 a 18 za to, že národní bezpečnostní osvědčení vydané podle zákona o ochraně údajů z roku 1998 (dále jen „staré osvědčení“) mělo až do 25. května 2019 prodlouženou platnost i pro zpracování osobních údajů podle zákona o ochraně údajů z roku 2018. Do tohoto data se se starými osvědčeními (pokud nebyla nahrazena nebo zrušena) zacházelo stejně jako s osvědčeními vydanými podle zákona o ochraně údajů z roku 2018. EDPB však má za to, že není-li v národním bezpečnostním osvědčení podle zákona o ochraně údajů z roku 1998 uvedeno výslovné datum skončení platnosti, má toto osvědčení i nadále platnost ve vztahu ke zpracování údajů podle zákona o ochraně údajů z roku 1998, pokud není toto osvědčení zrušeno

²⁶ Viz Ministerstvo vnitra Spojeného království, The Data Protection Act 2018, National Security Certificates Guidance, srpen 2020, https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/910279/Data_Protection_Act_2018_-_National_Security_Certificates_Guidance.pdf, s. 4.

nebo prohlášeno za neplatné²⁷. Ačkoli je ochrana poskytovaná těmito starými osvědčeními omezena na zpracování osobních údajů podle zákona o ochraně údajů z roku 1998, sbor EDPB upozorňuje na skutečnost, že podle zákona o ochraně údajů z roku 1998 lze nová národní bezpečnostní osvědčení vydávat pro osobní údaje, které byly zpracovány podle zákona o ochraně údajů z roku 1998²⁸.

41. **EDPB Evropskou komisi vyzývá, aby pro úplnost ve svém návrhu rozhodnutí o odpovídající ochraně vyjasnila, že národní bezpečnostní osvědčení lze nadále vydávat podle zákona o ochraně údajů z roku 1998. Sbor mimoto Evropskou komisi vyzývá, aby ve svém návrhu rozhodnutí o odpovídající ochraně popsala mechanismy ochrany a dozoru s ohledem na osvědčení vydaná podle zákona o ochraně údajů z roku 1998. Sbor rovněž Evropskou komisi vyzývá, aby ve svém návrhu rozhodnutí o odpovídající ochraně uvedla počet stávajících osvědčení vydaných podle zákona o ochraně údajů z roku 1998 a aby tento aspekt pozorně sledovala.**

3.2.2.2 Automatizované rozhodování podle směrnice o prosazování práva

42. Sbor EDPB zdůrazňuje, že ustanovení čl. 11 odst. 3 směrnice o prosazování práva zakazuje profilování, které vede k diskriminaci fyzických osob na základě zvláštních kategorií osobních údajů. EDPB však konstatuje, že ustanovení § 50 zákona o ochraně údajů z roku 2018, které obsahuje zvláštní pravidla týkající se automatizovaného rozhodování, tento zákaz nepředpokládá.
43. **EDPB proto Evropskou komisi vyzývá, aby tento bod ověřila a svá zjištění výslovně uvedla v rozhodnutí o odpovídající ochraně. Sbor EDPB rovněž Evropskou komisi vyzývá, aby pozorně sledovala případy související s automatizovaným rozhodováním a profilováním.**
44. V referenčním rámci pro odpovídající ochranu podle směrnice o prosazování práva je uvedeno, že by „*právo třetí země v každém případě mělo stanovit nezbytné záruky práv a svobod subjektu údajů. V tomto ohledu by měla být rovněž zohledněna existence mechanismu pro informování příslušných orgánů relevantního členského státu o jakémkoli dalším zpracování, jako je použití předávaných údajů pro účely profilování ve velkém měřítku*“²⁹.
45. **EDPB Komisi vyzývá, aby tento prvek posoudila na základě pokynů, které sbor uvedl ve svém referenčním rámci.**

3.2.3 Další předávání

46. Podle referenčního rámce pro odpovídající ochranu podle směrnice o prosazování práva nesmí další předání osobních údajů původním příjemcem do jiné třetí země nebo mezinárodní organizaci znehodnotit úroveň ochrany zajišťovanou v Unii fyzickým osobám, jejichž údaje se předávají. Toto další předávání údajů by proto mělo být povoleno pouze tehdy, je-li zajištěna kontinuita úrovně ochrany poskytované v rámci práva Unie. EDPB se domnívá, že (jak uvedla Evropská komise ve svém posouzení) ustanovení v kapitole 5 části 3 zákona o ochraně údajů z roku 2018, a zejména § 73, v podstatě poskytují úroveň ochrany, která je v zásadě rovnocenná úrovni ochrany zaručené podle práva Unie, pokud jde o předávání osobních údajů donucovacím orgánem Spojeného království do třetí země.
47. V § 73 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně údajů z roku 2018 se za prvé zejména stanoví, že správce nesmí předat osobní údaje třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, ledaže „*osobní údaje byly správci*

²⁷ Viz Ministerstvo vnitra Spojeného království, The Data Protection Act 2018, National Security Certificates Guidance, srpen 2020, s. 5.

²⁸ Viz Ministerstvo vnitra Spojeného království, The Data Protection Act 2018, National Security Certificates Guidance, srpen 2020, s. 5.

²⁹ Viz doporučení EDPB 01/2021 o referenčním rámci pro odpovídající ochranu podle směrnice o prosazování práva, body 59–61.

či jinému příslušnému orgánu původně předány či jinak zpřístupněny jiným členským státem než Spojeným královstvím a tento členský stát, nebo jakákoli osoba usazená v tomto členském státě, která je příslušným orgánem pro účely směrnice o prosazování práva, povolily předání v souladu s právem daného členského státu“. Zdá se, že tato ustanovení jsou v souladu s referenčním rámcem pro odpovídající ochranu podle směrnice o prosazování práva, který stanoví, že je nutno vzít v úvahu také existenci mechanismu pro informování dotčených příslušných orgánů členského státu a pro povolování tohoto dalšího předání údajů. Původní příjemce údajů předávaných z EU by měl být odpovědný a měl by být schopen prokázat, že dotčený příslušný orgán členského státu další předávání povolil a že při dalším předávání údajů jsou zajištěny náležité záruky v případě, že neexistuje rozhodnutí o odpovídající ochraně týkající se třetí země, do níž by údaje byly dále předávány. „V této souvislosti by měla být zohledněna povinnost nebo závazek zavést příslušné kódy pro další zacházení vymezené předávajícími orgány členských států³⁰.“

48. **EDPB Komisi vyzývá, aby tento prvek posoudila na základě pokynů, které sbor uvedl v referenčním rámci pro odpovídající ochranu podle směrnice o prosazování práva.**
49. Za druhé, jak je objasněno v 81. bodě odůvodnění návrhu rozhodnutí, státní tajemník Spojeného království má pravomoc uznat, že určitá třetí země (či území nebo odvětví v rámci třetí země), mezinárodní organizace nebo popis této země, území, odvětví či organizace zajišťuje odpovídající úroveň ochrany osobních údajů, a to po konzultaci s Úřadem komisaře pro informace³¹. Při posuzování odpovídající úrovně ochrany musí státní tajemník Spojeného království uvážit stejné prvky, jaké musí Evropská komise posoudit podle ustanovení čl. 36 odst. 2 písm. a)–c) směrnice o prosazování práva, které se vykládají společně s 67. bodem odůvodnění směrnice o prosazování práva a ponechanou judikaturou EU. To znamená, že při posuzování odpovídající úrovně ochrany ve třetí zemi bude příslušným standardem to, zda dotyčná třetí země zajišťuje úroveň ochrany, která je „v zásadě rovnocenná“ úrovni ochrany zaručené ve Spojeném království. Ačkoli EDPB bere na vědomí, že Spojené království může podle zákona o ochraně z roku 2018 uznat území jako území poskytující odpovídající úroveň ochrany na základě rámce Spojeného království pro ochranu údajů, chce zdůraznit, že tato území nemusí dosud využívat rozhodnutí o odpovídající ochraně vydané Evropskou komisí, které uznává úroveň ochrany jako „v zásadě rovnocennou“ úrovni ochrany zaručené v EU. To může mít za následek možná rizika v oblasti ochrany poskytované osobním údajům předaným z EU, zejména v případě, že by se rámec Spojeného království pro ochranu údajů v budoucnu odchýlil od *acquis* EU. Je třeba uvést, že v červenci 2020 vedl zásadní rozsudek Soudního dvora EU ve věci *Schrems II*³² ke zrušení rozhodnutí o odpovídající ochraně poskytované štítem mezi EU a USA pro ochranu osobních údajů, neboť podle Soudního dvora EU nelze právní rámec USA považovat za právní rámec poskytující v zásadě rovnocennou úroveň ochrany v porovnání s úrovní ochrany v EU. Již přijaté rozsudky Soudního dvora EU, jež se v právním rámci Spojeného království pokládají za ponechanou judikaturu, však nemusí být pro Spojené království nadále závazné, zejména z toho důvodu, že Spojené království může po skončení překlenovacího období zachované právo Unie upravit a jeho Nejvyšší soud není vázán ponechanou judikaturou EU³³.

³⁰ Viz doporučení EDPB 01/2021 o referenčním rámci pro odpovídající ochranu podle směrnice o prosazování práva, body 55 a 56.

³¹ Viz § 182 odst. 2 zákona o ochraně údajů z roku 2018. Viz také Memorandum o porozumění o úloze Úřadu komisaře pro informace ve vztahu k novým posouzením odpovídající ochrany ve Spojeném království (Memorandum of Understanding on the role of the ICO in relation to new UK adequacy assessments), <https://ico.org.uk/about-the-ico/news-and-events/news-and-blogs/2021/03/secretary-of-state-for-the-department-for-dcms-and-the-information-commissioner-sign-memorandum-of-understanding/>.

³² Viz rozsudek Soudního dvora EU ze dne 16. července 2020 ve věci Data Protection Commissioner v. Facebook Ireland Limited a Maximillian Schrems, C-311/18 (dále jen „rozsudek ve věci *Schrems II*“).

³³ Viz § 6 odst. 3 až 6 zákona o vystoupení z EU z roku 2018.

50. **Sbor proto Evropskou komisí vyzývá, aby pečlivě sledovala proces posuzování odpovídající ochrany a kritéria uplatňovaná orgány Spojeného království vůči ostatním třetím zemím, zejména co se týká třetích zemí, které nebyly EU uznány jako země poskytující odpovídající ochranu podle směrnice o prosazování práva.**
51. Pokud by Evropská komise zjistila, že ve třetí zemi není zajištěna úroveň ochrany, která je v zásadě rovnocenná úrovni ochrany zaručené v EU, jak je uvedeno v článku 36 směrnice o prosazování práva, zatímco Spojené království ji pokládá za odpovídající, **EDPB Evropskou komisí vyzývá, aby učinila veškeré nutné kroky, jako je například změna rozhodnutí o odpovídající ochraně ve Spojeném království za účelem zavedení zvláštních záruk pro osobní údaje pocházející z EU a/nebo uvážení pozastavení platnosti rozhodnutí o odpovídající ochraně ve Spojeném království, jsou-li osobní údaje předané z EU do Spojeného království předmětem dalšího předání do dotyčné třetí země na základě předpisu Spojeného království o odpovídající ochraně.**
52. V souvislosti s mezinárodními dohodami, které Spojené království uzavřelo či uzavře v budoucnu, a možným přístupem orgánů ze třetí země či zemí, které jsou smluvní stranou těchto dohod, k osobním údajům z EU sbor EDPB doporučuje, aby Evropská komise přezkoumala vzájemný vztah mezi rámcem Spojeného království pro ochranu údajů a jeho mezinárodními závazky, zejména za účelem zajištění kontinuity úrovně ochrany v případě dalšího předávání osobních údajů předaných z EU do Spojeného království do jiných třetích zemí na základě rozhodnutí Spojeného království o odpovídající ochraně, a aby zajistila soustavné sledování a v případě potřeby přijala opatření s ohledem na uzavírání mezinárodních dohod mezi Spojeným královstvím a třetími zeměmi, jež mohou ohrozit úroveň ochrany osobních údajů poskytovanou v EU. Ačkoli Evropská komise například poukázala na skutečnost, že dohoda mezi Spojeným královstvím a USA o zákonu CLOUD³⁴ může mít vliv na další předání do USA ze strany poskytovatelů služeb ve Spojeném království, **EDPB zdůrazňuje, že vstup této dohody v platnost může ovlivnit také další předávání údajů ze strany donucovacích orgánů ve Spojeném království, zejména ve vztahu k vydávání a předávání příkazů podle článku 5 dohody mezi Spojeným královstvím a USA o zákonu CLOUD.**
53. EDPB se také domnívá, že uzavření budoucích dohod se třetími zeměmi za účelem spolupráce v oblasti prosazování práva, jež poskytnou právní základ pro předávání osobních údajů do těchto zemí, může rovněž významně ovlivnit podmínky pro další sdílení shromážděných informací, neboť tyto dohody mohou mít dopad na právní rámec Spojeného království pro ochranu údajů, který byl předmětem posouzení.
54. **EDPB proto doporučuje, aby Evropská komise soustavně sledovala, zda může uzavření budoucích dohod mezi Spojeným královstvím a třetími zeměmi ovlivnit uplatňování práva Spojeného království v oblasti ochrany údajů, a aby stanovila další omezení či výjimky ve vztahu k dalšímu sdílení a dalšímu používání a zpřístupňování informací shromážděných pro účely vymáhání práva v zámoří. EDPB se domnívá, že tyto informace a posouzení jsou nezbytné, aby bylo možné provést komplexní přezkum úrovně ochrany poskytované legislativním rámcem Spojeného království a jeho praktik v souvislosti se zpřístupněním údajů v zámoří.**
55. Sbor také podotýká, že podle § 76 odst. 4 písm. b) zákona o ochraně údajů z roku 2018 (Předání na základě zvláštních okolností) mohou donucovací orgány ve Spojeném království předat osobní údaje třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, pokud toto předání „je nezbytné za účelem získání právního poradenství ve vztahu k jakémukoli účelu vymáhání práva“. **EDPB zdůrazňuje, že článek 38 směrnice**

³⁴ Viz Dohoda mezi vládou Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a vládou Spojených států amerických o přístupu k elektronickým údajům pro účely boje proti závažné trestné činnosti, Washington DC, USA, 3. října 2019, <https://www.gov.uk/government/publications/ukusa-agreement-on-access-to-electronic-data-for-the-purpose-of-counteracting-serious-crime-usa-no62019>.

o prosazování práva neobsahuje odpovídající ustanovení; vyzývá proto Evropskou komisi, aby vyjasnila, co se rozumí právním poradenstvím a jaký druh osobních údajů je v tomto případě vyměňován.

3.2.4 Další zpracování, včetně dalšího sdílení pro účely národní bezpečnosti

56. V referenčním rámci pro odpovídající ochranu podle směrnice o prosazování práva EDPB uvedl, že co se týče dalšího zpracování nebo zpřístupnění údajů předávaných z EU pro jiné účely než pro účely vymáhání práva, jako jsou účely národní bezpečnosti, měly by být rovněž stanoveny zákonem, nezbytné a přiměřené. Jak Evropská komise zhodnotila ve svém návrhu rozhodnutí, § 36 odst. 3 zákona z roku 2018, zákon o digitální ekonomice z roku 2017, zákon o trestné činnosti a soudech z roku 2013 a zákon o závažné trestné činnosti z roku 2017 poskytují jednoznačný právní rámec umožňující další sdílení pod podmínkou, že toto další sdílení je v souladu s pravidly stanovenými v zákoně o ochraně údajů z roku 2018.
57. EDPB uvádí, že v souvislosti s dalším zpracováním osobních údajů předaných z EU pro jiné účely Evropská komise neposoudila, zda existují mechanismy, jejichž prostřednictvím mohou donucovací orgány Spojeného království informovat o možném dalším zpracování údajů dotčené příslušné orgány členských států. V referenčním rámci pro odpovídající ochranu podle směrnice o prosazování práva se však toto pokládá za prvek, který je nutno zohlednit³⁵. Existence tohoto mechanismu pro informování dotčených příslušných orgánů členských států o dalším zpracování údajů pro účely vymáhání práva se v referenčním rámci o odpovídající ochraně podle směrnice o prosazování práva rovněž pokládá za prvek, který je nutno vzít v úvahu³⁶.
58. **EDPB tudíž Evropskou komisi vyzývá, aby svou analýzu doplnila o informace o existenci mechanismů, jejichž prostřednictvím mohou donucovací orgány Spojeného království uvědomit dotčené příslušné orgány členských států o možném dalším zpracování údajů předaných z EU.**
59. Co se týká sdílení údajů shromážděných orgánem činným v trestním řízení se zpravodajskou službou pro účely národní bezpečnosti, právním základem povolujícím toto další sdílení je zákon o boji proti terorismu z roku 2008. EDPB v této souvislosti uvádí, že oblastí působnosti a ustanoveními § 19 zákona o boji proti terorismu z roku 2008 se posouzení Evropské komise plně nezabývá, přičemž to může znamenat další použití obecnější povahy, zejména co se týká § 19 odst. 2 zákona o boji proti terorismu z roku 2008, v němž je stanoveno že „*informace získané kteroukoli zpravodajskou službou v souvislosti s výkonem některé z jejich funkcí může tato služba použít při výkonu jakýchkoli jejích jiných funkcí*“. Sbor v tomto ohledu zdůrazňuje, že by po dalším zpracování nebo zpřístupnění měly mít údaje stejnou úroveň ochrany jako v době, kdy byly původně zpracovány přijímajícím příslušným orgánem.

3.3 Dozor a vymáhání

60. EDPB podotýká, že dozor ze strany orgánů činných v trestním řízení je kromě Úřadu komisaře pro informace zajištěn kombinací různých komisařů. Návrh zjištění týkajících se odpovídající ochrany zmiňuje komisaře pro vyšetřovací pravomoci, komisaře pro uchovávání a používání biometrického materiálu a komisaře pro dohled nad kamerovými systémy. V této souvislosti je třeba zmínit, že Soudní dvůr EU opakovaně zdůrazňuje potřebu nezávislého dozoru. Zvláštní význam s ohledem na otázky přístupu k osobním údajům předaným do Spojeného království má komisař pro vyšetřovací pravomoci. EDPB má za to, že komisař pro vyšetřovací pravomoci je tzv. soudním komisařem a stejně jako ostatní

³⁵ Viz doporučení EDPB 01/2021 o referenčním rámci pro odpovídající ochranu podle směrnice o prosazování práva, bod 41 a pozn. pod čarou č. 39.

³⁶ Viz doporučení EDPB 01/2021 o referenčním rámci pro odpovídající ochranu podle směrnice o prosazování práva, bod 40.

soudní komisaři by měl být zmíněn v rámci kapitoly o národní bezpečnosti a že tito soudní komisaři jsou stejně nezávislí jako soudci, a to i tehdy, vykonávají-li funkci komisařů. Co se týká úřadu komisaře pro vyšetřovací pravomoci, Evropská komise ve 245. bodě odůvodnění návrhu rozhodnutí objasňuje, že funguje nezávisle jako tzv. nezávislý orgán, přičemž jej financuje Ministerstvo vnitra.

61. Komisař pro vyšetřovací pravomoci má také pravomoc k následnému doзору nad sledovacími opatřeními. Zdá se však, že v této funkci je úkolem komisaře pro vyšetřovací pravomoci vydávat doporučení v případech neshody a vyrozumět subjekt údajů, je-li pochybení závažné a je ve veřejném zájmu, aby byla dotyčná osoba informována.
62. EDPB nenašel v návrhu rozhodnutí bližší údaje pro posouzení nezávislosti komisaře pro uchovávání a používání biometrického materiálu ani komisaře pro dohled nad kamerovými systémy.
63. **Evropská komise se vyzývá, aby blíže posoudila nezávislost soudních komisařů, a to i v případech, kdy komisař (již) nepůsobí jako soudce, a aby posoudila také nezávislost komisaře pro uchovávání a používání biometrického materiálu i komisaře pro dohled nad kamerovými systémy.**